

— Δὲν δυσπιστῶ, τῷ ἀπήντησα· ἀλλ' ἂν ποτέ μοι συμβῇ νὰ διηγηθῶ ὅ,τι εἶδον ἀπόψε, θέλω εἰς τοὺς μὴ γνωρίζοντας ὑμᾶς καὶ προτείνοντάς μοι ἴσως τὴν ἔνστασιν ὅτι ἡπατήθην, μὴ παρατηρήσας τὸν πόδα ὑμῶν ἐγείροντα τὴν τράπεζαν, νὰ δύναμαι ν' ἀπαντήσω ἐν πεποιθήσει, ὅτι οὐδόλως ἡπατήθην καὶ οὐδεμίαν προφύλαξιν παρημέλησα.

— Ἐχετε δίκαιον, μοι ἀπήντησεν. Ἀφήτε τὸν πόδα σας ὅπου τὸν ἐθέσατε.

Μετ' ὀλίγον δ' ἡ τράπεζα ὑψώθη βραδέως εἰς δύο πόδας ὑπὲρ τὸ ἔδαφος, καὶ πάλιν, ἐπίσης βραδέως κατέβη, καὶ τοῦτο δις ἐπανελάβεν.

Ἐν Βερολίῳ εἶδον τινὰ θαυματοποιόν, ὅστις ἀξιῶν ὅτι ἐξελέγει ψευδομένους τοὺς πνευματιστάς, καὶ ἐξηγῶν πῶς τὰ φαινόμενα αὐτῶν τερατεύονται, ἐδείκνυν ἐπὶ σκηνῆς ἐν ἄλλοις καὶ τὴν ἄρσιν ταύτην τῶν τραπεζῶν, ἥτις ἐκ τούτου ἐνόησα ὅτι συνέβαινε συνεχέστερον ἢ ὅ,τι ἐνόμιζον. Καθήμενος πρὸ ἐνὸς σημείου τῆς τραπέζης, εἶχεν ἀπέναντί του τὸν ὑπηρέτην καὶ σύντροφόν του. Ἀμφότεροι δ' εἶχον ἀγκίστρια ἐνεργασμένα εἰς τὰ κομβία τῶν χειρῶν τοῦ ὑποκαμίσου τῶν, καὶ δι' αὐτῶν ἔστρεφον καὶ ἤγειρον τὴν τράπεζαν. Ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ χυδαίου τούτου τρόπου μίμησις ὑποτιθεμένου φυσικοῦ φαινομένου οὐδόλως ἀρκεῖ ὥπως ἀποδείξῃ ἀνύπαρκτον τὸ φαινόμενον· ὅτε δ' ἐστρέφετο καὶ ἐκινεῖτο ἡ τράπεζα ὑπὸ τὰς χεῖρας ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν, οὐδεὶς ἡμῶν εἶχεν ἀγκίστρα εἰς τὰ κομβία του, οὐδ' ὁ κ. Home ὅτε ἤρθη ἡ τράπεζα, διότι οὐ μόνον ἤμην γείτων του, ἀλλὰ καὶ ἔχων, ὡς εἶπον, τὸν πόδα ἐπὶ τῶν ποδῶν του, δὲν τὸν ἀφήκα νὰ ἐγερθῇ, καὶ ἐπομένως καὶ ἀγκίστρα ἂν εἶχε δὲν θὰ ἐδύνατο νὰ σύρῃ ἄνω τὴν τράπεζαν.

6. ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΣΚΕΥΗ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐσπέραν, ἀφ' οὗ εἰσῆλθομεν εἰς τὸ ἐστιατόριον, καθισθεὶς ὁ κ. Home εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τῆς ἐν τῷ μέσῳ ἱσταμένης ὀγκώδους δρυϊνῆς τραπέζης, μοι εἶπε νὰ καθήσω ἀπέναντί του καὶ νὰ ἐγείρω τὴν τράπεζαν διὰ τῶν χειρῶν. Ἀλλ' αὕτη ἦτο πολὺ βραεῖα. Μοι εἶπε τότε νὰ μεταχειρισθῶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς μου, ὅπερ

καὶ πράξας, κατώρθωσα νὰ κινήσω τὸ σκεῦος. Μετὰ ταῦτα δέ, νὰ ἐντείνω μὲν πάσας τῶν μυόνων μου τὰς δυνάμεις, ἀλλὰ ν' ἀρνηθῶ τὴν σύμπραξιν τῆς θελήσεώς μου. Τούτου δὲ γενομένου, ἡ τράπεζα ἐβάρυνεν εἰς τὰς χεῖράς μου ὡς μαρμαρίνη ἢ σιδηρᾶ, καὶ μοι ἦν ἀδύνατον καὶ κατ' ἐλάχιστον νὰ τὴν κινήσω, ἐν ᾧ εὐκόλως κατώρθουν τοῦτο πάλιν ἅμα προσέθετον καὶ τὴν θέλησιν.

Ἐν ᾧ δ' ἐσκαπτόμην ὅτι ἴσως ἐδυνάμην ν' ἀποδώσω τὸ φαινόμενον εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τῆς θελήσεως, διότι ἐπεδίωκον τὸ ἀποτέλεσμα ἀφαιρῶν τὴν αἰτίαν, καθ' ὅσον

τῆς κινήσεως τῶν μυόνων αἰτία ἐστὶν ἡ θέλησις, ἐκεῖ αἰφνης εἶδον ἐν τῶν μεγάλων καὶ πλουσίων θρονίων τῆς αἰθούσης κινήθην ἀπὸ τῆς γωνίας ὅπου ἴστατο μακρὰν ἡμῶν, καὶ βραδέως ἐλθὼν καὶ στὰν παρὰ τὸν κ. Home, ὅστις μοι εἶπεν

— Αἰσθάνομαί τι συμβαῖνον ὀπίσω μου.

Καὶ στραφείς εἶδε τὸ θρονίον, καὶ προσέβηκεν ὅτι πολλάκις τῷ συμβαίνει σκευὴ αὐτοκινήτως νὰ ἔρχωνται πρὸς αὐτόν.

Περὶ τοῦ φαινομένου τούτου ἕκαστος δύναται νὰ κρίνῃ ὡς βούλεται· δύο ὅμως ὑποθέσεις ἀντικρυς ἀποκρούω: τὴν μὲν ὅτι ἡπατήθην καὶ δὲν εἶδον καλῶς, διότι ἐξ ἐναντίας ἤμην ὅλος προσοχῇ· τὴν δὲ ὅτι ὁ κ. Home εἶχε τι παρασκευάσει, διότι, ὡς εἶπον, ἦν ἐντελῶς ξένος εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ εἰς τὸ ἐστιατόριον

ἐκεῖνο εἰσῆλθε τότε κατὰ πρῶτον μετὰ μόνου ἐμοῦ.

7. ΣΠΙΝΘΗΡΕΣ.

Ἐν ἄλλῃ δ' οἰκίᾳ ἐν Παρισίοις περιεκαθίσταμεν ποτε πολυάριθμοι περὶ μεγάλην τράπεζαν ἐντὸς σκοτεινῆς αἰθούσης, ἐν ᾗ πολλοὶ περιέμενον νὰ ἴδωσι φαντάσματα. Καὶ τοιαῦτα μὲν δὲν παρουσιάσθησαν, ἐγὼ δὲ δὲν εἶδον οὐδὲ φωτεινὸν νέφος, ὅπερ τινὲς ἔλεγον ὅτι ἐβλεπον φερόμενον διὰ τοῦ ἀέρος. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς μελανῆς κόμης τῆς δεξιᾶς μου γείτωνος, κομίσσης τινὸς ἣν ἐγνώριζον, εἶδον αἰφνης ἀναφθέντας καὶ διαρκῶς λάμποντας πολλοὺς σπινθῆρας, ὡς ἀκτινοβολοῦντας ἀδάμαντας, καὶ πάντες τοὺς εἶδον μετὰ θαυμασμοῦ, διότι τὸ φαινόμενον διήρκεσε λεπτά τινα.

Η ΓΑΥΗΤΙΚΗ. (Κατὰ τὸν γλύπτην W. Schultz.)